

EVOLUTION

"Ενάντια στον τεχνολογικό Leviathan"

Λίγα λόγια για τις εκδόσεις...

Στόχος μας είναι η διάχυση του αναρχικού λόγου, μιας και για εμάς αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του πολύμορφου αγώνα. Έτσι, οποιοδήποτε κείμενο, βιβλίο, μπροσούρα συμβάλλει στην προώθηση του, στην αποδόμηση παγιωμένων και κυρίαρχων θέσεων, αλλά και στην εξέλιξη της ίδιας μας της σκέψης, αποτελεί ένα ακόμη εφόδιο, που θα συμπληρώσει το αναρχικό οπλοστάσιο.

Όμως, θέλουμε να καταστήσουμε σαφές πως οι μακροσκελείς αναλύσεις, τα μεγάλα λόγια και τα ολικά προτάγματα δεν έχουν καμία υπόσταση εάν μείνουν σε ένα επίπεδο θεωρητικό, σε ένα επίπεδο αναπαραγωγής και εκθείασης τους σε καφενειακές κουβέντες. Θεωρία και πράξη, πράξη και θεωρία είναι άρρηκτα συνυφασμένες. Μια σχέση αμφίδρομη, δυο έννοιες που μόνες τους δεν μπορούν να σταθούν. Άλλωστε, η αναρχική επαναστατική προοπτική αδυνατεί να στηριχθεί μόνο σε θεωρίες ή στο στείο πρακτικισμό. Για αυτό, λοιπόν, πρέπει να αποστασιοποιηθούμε από λογικές που θέλουν τις ιδέες μας φυλακισμένες σε κόλλες χαρτιού, αλλά και από αυτές που τοποθετούν τις πράξεις πάνω από τη θεωρία...

Πιο συγκεκριμένα για την Άρνηση...

Επιχειρούμε να εκδώσουμε βιβλία και μπροσούρες που δεν έχουν μεταφραστεί, δεν έχουν εκδοθεί ή που έχουν εξαντληθεί. Ενάντια στον πολιτισμό του κέρδους και της εμπορευματοποίησης, το έντυπο υλικό θα διατίθεται σε αυτοοργανωμένα στέκια και καταλήψεις, χωρίς κάποιο αντίτιμο, μα με ελεύθερη συνεισφορά.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ. ΑΡΝΗΣΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ. ΩΣ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ.

Αναρχικές εκδόσεις Άρνηση.

Το “Evolution - Ενάντια στον τεχνολογικό Leviathan” αποτελεί ένα απόσπασμα από το έντυπο Evolution, το οποίο θα τυπωθεί προσεχώς.

Το παρακάτω κείμενο είναι μια συνεισφορά των αναρχικών εκδόσεων Άρνηση, πάνω στο ζήτημα της τεχνολογίας. Πρόκειται για μια ανάλυση, η οποία επικεντρώνεται στα σημεία εκείνα που δεν καλύπτει το ολοκληρωμένο έντυπο. Συνεπώς, έννοιες και όροι που δεν αναλύονται ενδελεχώς, υπάρχουν και εξηγούνται στο βιβλίο.

... Ιδού τι σημαίνει η ισοδυναμία μεταξύ θεωρίας και πράξης. Σημαίνει ότι δεν έχει νόημα η μελέτη, δεν έχει νόημα η εκβάθυνση, δεν έχει νόημα να διαθέτεις επεξεργασμένες με σαφή τρόπο θέσεις, δεν έχει νόημα να ξέρεις να μιλάς, να σκέφτεσαι, να σχεδιάζεις αν δεν γνωρίζεις ταυτόχρονα να δρας, αν δεν είσαι σε θέση να κάψεις στην ίδια φωτιά που ανάψαμε τη στάχτη της γνώσης και τη φλόγα της δράσης. Ιδού γιατί η εξέγερση είναι συνεχής σχέση-πέρασμα μεταξύ θεωρίας και δράσης ...

-Alfredo M. Bonanno

*Κι όταν έρθουν να σου πουν,
εδώ δεν είναι ο τόπος και ο χρόνος
για τέτοια πράγματα
τράβηξε τη φαλτσέτα και θέρισε.
-Κ. Γώγου*

Από τη γλώσσα και τη μέτρηση του χρόνου, την εντατική εκμετάλλευση της γης και των ζώων, για μαζική παραγωγή “αγαθών”, την εργασία και την ιδιοκτησία, έως την ίδια τη μαζική κοινωνία, με τη συμβολική κουλτούρα, τα ήθη, τα έθιμα, τις παραδόσεις της, τα κανονιστικά μοντέλα και τους θεσμούς της, φτάνοντας στα πρώτα σύνορα και κράτη, ο άνθρωπος θέσπισε την ανθρωποκεντρική του λογική και έχτισε με τη βοήθεια της ένα σύμπλεγμα δομών και εξουσιών, που στελέχωσαν και οχύρωσαν το υπάρχον.

Ο αστικός πολιτισμός, στηρίζεται στην επιβολή του ανθρώπου στη φύση και στα υπόλοιπα έμβια όντα, με σκοπό την απομύζηση κέρδους, προς όφελος της παραγωγικής και καταναλωτικής διαδικασίας. Η σύγχρονη έκφανση του αποτελεί ένα μόρφωμα το οποίο έχει εξελιχθεί τόσο τεχνολογικά όσο και κοινωνικά, μιας και το εξουσιαστικό σύμπλεγμα έχει αποδείξει πόσο εύκολα προσαρμόζεται σε οποιαδήποτε οικονομική ή κοινωνική αλλαγή. Έτσι, κράτα τα ινία και να παραμένει ακέραιο και εύρυθμο, μέσα από τη συνεχή εγκαθίδρυση νέων θεσμών και φορέων καταπίεσης.

*Η τεχνολογία αναπτύσσεται πάντα μέσα σε ένα κοινωνικό πλαίσιο με το ρητό στόχο να αναπαραγάγει αυτό το πλαίσιο. Η μορφή, ο σκοπός και οι δυνατότητές της καθορίζονται από αυτό το πλαίσιο και για αυτό δεν υπάρχει ουδέτερη τεχνολογία.
-Wolfi Landstreicher*

Συχνά, ακόμη και μέσα σε αναρχικούς κύκλους, ακούμε για την ουδετερότητα της τεχνολογίας, η οποία έγκειται στον τρόπο χρήσης. Ας μην πλανιόμαστε... Η τεχνολογική εξέλιξη δεν είναι κάτι ουδέτερο. Για να ξεκαθαρίσουμε, όμως, το τοπίο οφείλουμε να εξηγήσουμε τί εννοούμε όταν χρησιμοποιούμε τον όρο ‘τεχνολογία’. Για εμάς, δεν πρόκειται για μεμονωμένες τεχνικές, μα για το σύνολο των κατασκευών εξοπλισμού, εργαλείων και μηχανών που εξυπηρετούν τις ανάγκες και τους σκοπούς της κυριαρχίας, έχοντας, όμως, ως αφετηρία τις εκάστοτε κοινωνικές

συνθήκες. Κάθε τεχνολογική κοινωνία που σέβεται τον εαυτό της προωθεί συγκεκριμένες αρχές: ρασιοναλιστική σκέψη, αποδοτικότητα, ωφελιμισμός, ενώ σε κάθε ευκαιρία ενισχύει και την πεποίθηση πως ο άνθρωπος είναι ο κυρίαρχος των πάντων. Οι παραπάνω διδαχές, αφομοιώνονται από το κοινωνικό σύνολο και θέτουν σε εφαρμογή τους εξουσιαστικούς μοχλούς του συστήματος.

Γίνεται, λοιπόν, ξεκάθαρο πως η μονολιθικότητα που εμπεριέχεται στην ανθρωποκεντρική αντίληψη, η εξειδίκευση και ο καταμερισμός της εργασίας, το τεχνοβιομηχανικό σύστημα, η μαζική διασκέδαση και η σαθρή ρουτίνα, αποτελούν σπαρτά της εξουσίας και πρέπει να καταστραφούν.

Ποιό είναι εκείνο που ο Foucault αποκαλεί μηχανή; Είτε σε θεωρητικό είτε σε υλικό επίπεδο, μίλησε για τη 'μηχανή φυλακή', τη 'μηχανή σχολείο', 'νοσοκομείο' κλπ. Με άλλα λόγια, κάθε μηχανή έχει υπάρξει κοινωνική, προτού εξελιχθεί σε τεχνική. Ή καλύτερα, πριν την υλική, υπάρχει η ανθρώπινη τεχνολογία.
-Gilles Deleuze.

Η τεχνολογική ανάπτυξη, λοιπόν, ενσωματώνεται σε ένα κοινωνικό πλαίσιο, το οποίο την καθορίζει και αυτό με τη σειρά του αντανάκλα τον τρόπο λειτουργίας του. Πρόκειται για ένα αχανές σχέδιο που περιλαμβάνει την ανθρώπινη συμπεριφορά, η οποία πλέκει έναν ατελείωτο ιστό συνεργασιών και εξαρτήσεων με την κυριαρχία και τα μέσα της. Η μηχανοποίηση της σύγχρονης ζωής με τη διάχυση της τεχνολογίας σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα αποτελεί το καλύτερο μέσο για την επιτήρηση και την κυριαρχία των ανθρώπων. Και δεν αναφερόμαστε μονάχα στις κάμερες και στα συστήματα ελέγχου...

Ο τεχνολογικός πολιτισμός της εξειδίκευσης, παρέχει μέσα ακατανόητα για τη συντριπτική πλειοψηφία, δεδομένου ότι η πλειονότητα δεν έχει τη δυνατότητα και συχνά ούτε την επιθυμία να αντιληφθεί τη λειτουργία τους. Έτσι, λοιπόν, τα ευρήματα της τεχνολογίας που προορίζονται για μαζική κατανάλωση πρέπει να γίνουν συμβατά με τον πολίτη-καταναλωτή. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, από τη μια μπορούμε να διακρίνουμε εκείνη τη μειοψηφία που την παράγει και γνωρίζει κάθε κομμάτι και εφαρμογή της και από την άλλη, εκείνους που την καταναλώνουν, υιοθετώντας την έτοιμη φόρμα της, αναπαράγοντας την με ένα απλό κλικ. Έτσι, το άτομο

προσαρμόζεται στους τρόπους και στην αντίληψη ενός μηχανήματος ή ενός υπολογιστή, έτσι ώστε η χρήση του να είναι εφικτή. Συμπεριφορές, σκέψεις, συναισθήματα, ζωή, όλα μετατρέπονται σε μηχανικές διαδικασίες.

Τεχνολογία δεν αποτελεί η τεχνική ολοκλήρωση, αλλά η απαλλοτρίωση των πιο ουσιαστικών τεχνικών του ανθρώπου.
-Αόρατη Επιτροπή

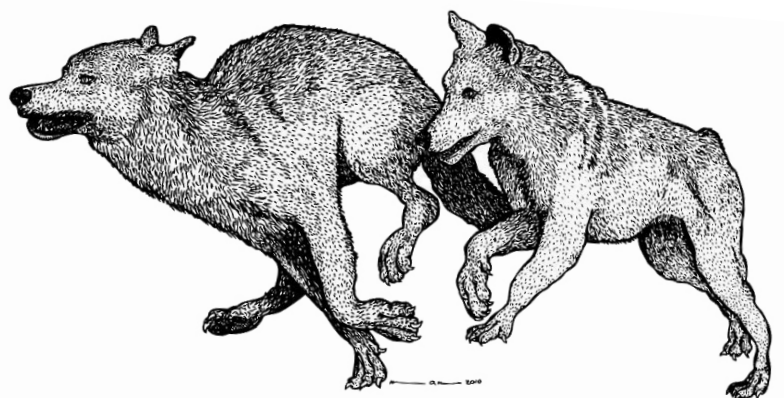
Απαραίτητη, όμως, προϋπόθεση για την ανάπτυξη, εδραίωση και διαίωνιση της σύγχρονης τεχνολογίας είναι η ύπαρξη ισχυρού κεφαλαίου και εργατικού δυναμικού. Πρόκειται, για έναν κλάδο που αναπτύσσεται ραγδαία, ενισχύοντας την παγκόσμια οικονομία. Μέσω της εργασίας, το άτομο μετατρέπεται σε παραγωγική μηχανή, που με το μισθό της μπορεί και καταναλώνει εκείνο που παρήγαγε. Προϊόντα, υπηρεσίες, μαζική διασκέδαση.

Άλλωστε, στο σημερινό κόσμο, ο καταμερισμός της εργασίας είναι εξαιρετικά έντονος, με την εξειδίκευση να διατρέχει σχεδόν όλες τις πτυχές της πολιτισμένης ζωής. Από τις τεχνικές εργασίες που στελεχώνουν και διατηρούν τη μετα-βιομηχανική κοινωνία έως τους τρόπους ψυχαγωγίας στον 'ελεύθερο' χρόνο...

Πίσω από κάθε εφεύρεση και τεχνολογικό επίτευγμα ενυπάρχουν κρατικές επενδύσεις, στρατιωτικά συμφέροντα, οικονομικά projects καπιταλιστικής συσσώρευσης.

Οι τεχνολογικές κοινωνίες είναι εδώ, δίνοντας αξία και ανταμείβοντας όσους συνεισφέρουν ενεργά στην παραγωγική και καταναλωτική διαδικασία, σε όσους προσφέρουν στο έκτρωμα της προόδου και της ανάπτυξης.

Ο βιομηχανικός πολιτισμός αναπτύσσεται ταχύτατα σε κάθε γωνιά του πλανήτη, καταστρέφοντας τη γη και τα

ανθρώπινα και μη ζώα, ώστε να μπορεί να τροφοδοτεί εκ νέου τα θεμέλια του, αλλά και να καλύπτει τις ανάγκες των νεκροταφείων που ονομάζονται πόλεις, όπου οι άνθρωποι μοιάζουν με μηχανήματα προγραμματισμένα σε μια άθλια επανάληψη.

Ο εγκλεισμός, η χρήση και η θανάτωση ζώων, στο βωμό της προόδου και της ευημερίας της ανθρωπότητας, επαληθεύουν την απόλυτη κυριαρχία πάνω στα υπόλοιπα έμβια πλάσματα. Οι εξορυκτικές δραστηριότητες αποστραγγίζουν τη Γη και μολύνουν τα πάντα γύρω τους. Η αποψίλωση των δασών, τα νιτρικά άλατα στις θάλασσες και τα ποτάμια και το μεθάνιο στον αέρα είναι οι συνέπειες της τεχνοβιομηχανικής επέλασης. Άλλωστε, για τις πολιτισμένες κοινωνίες, η φύση και τα ζώα αποτελούν αναλώσιμα προϊόντα.

Μαζική παραγωγή, μεγάλα αναπτυξιακά έργα [υδροηλεκτρικά φράγματα, σιδηρόδρομοι ταχείας κυκλοφορίας, εμπορικά κέντρα, οδικά δίκτυα, κλπ.] οπτικές ίνες, πληροφορική, εναλλακτικές πηγές ενέργειας, βίο- και νάνο-επιστημή, ανάγουν τις πόλεις σε 'έξυπνες φυλακές', όπου κάθε ζωτικό στοιχείο μηχανοποιείται και περιορίζεται σε συγκεκριμένες λειτουργίες. Η κοσμοαντίληψη γίνεται μονοσήμαντη, αφού μια συγκεκριμένη εντολή επιφέρει ένα μοναδικό αποτέλεσμα. Ο μύθος της προόδου ισοδυναμεί με την εισβολή στις ζωές των εθελόδουλων σκλάβων, στα μεγάλα αστικά κέντρα, τη δημιουργία πλασματικών αναγκών, που διακηρύσσονται από το τεχνολογικό και βιομηχανικό σύστημα, προσφέροντας συγχρόνως «λύσεις» στις προβληματικές συνθήκες που το ίδιο δημιουργεί.

Ο κυκεώνας με το όνομα τεχνολογία, διασφαλίζει στους υπηκόους των μαζικών κοινωνιών το μέγιστο των ανέσεων [έξυπνες συσκευές, γρήγορες και άνετες μετακινήσεις, άχρηστα gadgets για να ξεφύγουν από την ανιαρή κατά τα άλλα καθημερινότητα].

Το αντάλλαγμα που ζητά; Ομαλότητα. Η τεχνολογία υφαίνει το πλέγμα της κοινωνικής συνοχής, μιας και καθορίζει τη συμπεριφορά, την καθημερινότητα, την ίδια μας την ύπαρξη. Αποτελεί το τεχνικό κομμάτι του εαυτού μας. Η εικονική φυλακή ανοίγει μπροστά μας έναν κόσμο αποχαύνωσης

Το βαθιά ριζωμένο καπιταλιστικό σύστημα σε αगाστή συνεργασία με την τεχνολογική μεγαμηχανή έχουν τοποθετήσει παντού τα τεχνητά τους μάτια, με σκοπό να ελέγχουν εάν κάποιος αποκλίνει από τον “ορθό δρόμο” και την “κανονική” ζωή. Η βιομηχανία της ασφάλειας, θέτοντας ως πρωταρχική στόχευση την κοινωνική ειρήνη ανθεί, παρέχοντας κάθε λογής τεχνολογικό κατασκευάσμα, που διακοσμεί τις ‘περιουσίες του κοσμάκη’ ή είναι προσεκτικά τοποθετημένο σε καίρια σημεία της μητρόπολης. Η σύγχρονη εποπτεία, η πρόληψη και η καταστολή συνδέονται στενά με την επιστημονική και τεχνολογική έρευνα και ανάπτυξη, οι οποίες είναι υπεύθυνες, ώστε να γεμίσουν τα κενά, να δημιουργήσουν νέες προοπτικές, καπιταλιστικού κέρδους και συσσώρευση δύναμης, αλλά και να εφοδιάσουν την εξουσία με νέα όπλα, ώστε να καταστρέψει τους εχθρούς και τους αρνητές της. Κάμερες, τηλεπικοινωνίες, ηλεκτρονικές συναλλαγές, τα πάντα καταγράφονται και ανά πάσα στιγμή χρησιμοποιούνται. Η παραβατικότητα τιμωρείται, οι επιθυμίες καταστέλλονται, το αλληλορουφιάνεμα και η κουλτούρα της κοινωνικής ανέλιξης δεσπόζουν. Η ηθική του σκλάβου εσωτερικεύεται και συμπυκνώνεται στη φράση πειθαρχία και υπακοή.

Είναι, λοιπόν, προφανές πως ο πόλεμος εναντίον του τεχνικο-επιστημονικού Leviathan, δεν αποτελεί μονάχα μια αόριστη θεωρητική εργασία, εντός του αναρχικού μικροκόσμου, αλλά αναγκαιότητα.

Παράλληλα, βλέπουμε και την κοινωνία του θεάματος να φτάνει στο απόγειο της. Μέσα από τις τεχνολογικές συσκευές, η αδηφάγα μάζα τροφοδοτείται και τροφοδοτεί με θέαμα, υιοθετεί τα διάχυτα κοινωνικά πρότυπα, διψά για αυτοπροβολή και like στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Η τεχνολογία δημιουργεί και προωθεί εικονικές κοινότητες, που φαντάζουν ως απόδραση, από έναν ολοένα και πιο ανυπόφορο κόσμο. Δεν πρόκειται απλώς για μηχανήματα, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν με θεμιτό τρόπο (όπως προβλέπει το όνειρο ορισμένων), αλλά για μια ολόκληρη κοινωνική οργάνωση. Οι ζωές μας τοποθετούνται σε ανώνυμα καλούπια. Μπλε φούσκες στριμωγμένες σε οθόνες μερικών ιντσών αντικαθιστούν την ουσιαστική αλληλεπίδραση, αφού στον κόσμο της εικόνας και του εμπορίου, τα πάντα αφορούν το φαίνεσθαι, τις επιφανειακές σχέσεις και τις αλλοτριωμένες επιθυμίες.. Το πιο ανησυχητικό χαρακτηριστικό του τεχνολογικού πολιτισμού είναι η τάση του να παράγει αυτό που μπορεί να ονομαστεί «κοινωνικοποιημένο μυαλό». Καθώς αυτός επελαύνει, η

ανθρώπινη ζωή οργανώνεται σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό και σε όλο και μεγαλύτερες οικονομικές και κοινωνικές μονάδες. Εκατομμύρια άνθρωποι αρχίζουν να συμπεριφέρονται, αυτόματα και προβλέψιμα, σαν να έχουν αποκτήσει μια ενιαία, εταιρική συνείδηση.

Όμως, η μάζα αγαπά τις αλυσίδες της και δεν έχει σκοπό να κάνει το παραμικρό για να ξεφύγει από τη βολή και την πλήξη που απλόχερα της προσφέρουν. Όπως, πιο εύστοχα έγραψε ο G. Debord: *Το θέαμα είναι ο εφιάλτης της σύγχρονης αλυσοδομένης κοινωνίας, που δεν εκφράζει τελικά παρά τον πόθο της να κοιμηθεί. Το θέαμα είναι ο φύλακας αυτού του ύπνου. Διαφημίσεις, lifestyle, μαζική κουλτούρα. Η εικονική φυλακή κρύβει πίσω της εκατομμύρια κέρδη, από τη διαφήμιση εταιρειών και την ανατροφοδότηση των τελευταίων με τα στοιχεία του καθενός, ώστε να προωθούν ακόμη πιο στοχευμένες διαφημίσεις ανά χρήστη).*

Εν ολίγοις, η δοξασμένη τεχνολογική κοινωνία καταστρέφει και τα τελευταία ψήγματα ατομικής συνείδησης, μετατρέποντας τους ανθρώπους σε αυτόματες μηχανές. Και το κοινωνικοποιημένο μυαλό, το οποίο ενθαρρύνει αμείλικτα αυτή τη διαδικασία, είναι ο πιο θανατηφόρος και πιο αδυσώπητος εχθρός της ατομικότητας.

Κλείνοντας...

Για εμάς, η αναρχία δεν ανθίζει μονάχα σε μια πτυχή της καταστροφής, που αφορά τις επιθέσεις είτε στο κράτος είτε στο κεφάλαιο. Πρόκειται για μια διαδικασία πολύπλευρη. Ένα συνονθύλευμα βίαιων ρήξεων και καταστροφικών ενεργειών ενάντια στις κοινωνικές σχέσεις, στο τεχνολογικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα, στην αστική ανάπλαση, στις μητροπόλεις-φυλακές, στην ίδια τη μαζική κοινωνία. Η ολική ισοπέδωση των εξουσιαστικών συμπεριφορών από άνθρωπο σε άνθρωπο, αλλά και από τον άνθρωπο στη φύση, της πληκτικής ρουτίνας, των ρόλων που μας προσδίδουν, της εξημέρωσης και της κανονικότητας, της οικονομίας και της εργασίας, του πολιτισμού εν γένει.

Για αυτό και επιζητούμε την εξέλιξη.... Την εξέλιξη των πρακτικών και των μέσων, που θα συμβάλλουν στην κατάλυση του εξουσιαστικού οικοδομήματος.

**ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ-ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ
ΚΑΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΤΟ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ.**

**ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΗΜΕΡΩΣΗΣ.**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ.

«... το θάρρος του να σκεφτούμε τα πράγματα, να σπάσουμε τις μπάτσο-τεχνολογικές απαγορεύσεις του « αδύνατου » και του « αδιανόητου », το θάρρος του να σκεφτόμαστε και άλλους τρόπους δράσης... Μόνο αυτό μπορεί να μας οδηγήσει πέρα από το χλιαρό τοξικό πλύμα της νεωτερικότητας, σε μέρη όπου τίποτα και κανείς δε θα μας εξουσιάζει, σε έναν τόπο δίχως έλεγχο, σε έναν τόπο δίχως υποταγή, χωρίς να φέρουμε αγωνία για τις συνέπειες που αυτός θα επιφέρει. Η ελευθερία είναι σκληρή και επικίνδυνη και δεν υπάρχει ζωή χωρίς θάνατο. Μπροστά, όμως, στο φόβο του να χάσουμε τη ζωή μας, συχνά παραδινόμαστε στη δουλεία και στην εξόντωση.
-Marco Camenisch

